

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobců: **a) obec Nelahozeves**, se sídlem úřadu Školní 3, Nelahozeves, **b) Mgr. P. U.**, **c) P. U.**, všichni zastoupeni JUDr. Petrem Jantačem, advokátem se sídlem Bratří Čapků 24, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, za účasti: **I) Státní pozemkový úřad**, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, **II) UNIPETROL, a. s.**, se sídlem Na Pankráci 127, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2011, čj. 1421/500/11, 52124/ENV/11, o kasační stížnosti žalobců a), b) a c) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 9. 2014, čj. 6 A 322/2011 – 74,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

1. Česká inspekce životního prostředí (dále jen „Inspekce“) rozhodnutím ze dne 18. 9. 2003, čj. 1/OV/10463/03/Rý, uložila osobě zúčastněné na řízení II opatření k nápravě k odstranění závadného stavu spojeného s existencí staré skládky chemických odpadů na pozemku parc. č. 288/2 v k. ú. Nelahozeves.
2. Rozhodnutím ze dne 6. 5. 2011, čj. ČIŽP/41/OOV/SR01/1103576.005/11/PJC, Inspekce změnila předmětné opatření k nápravě podle § 42 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.
3. K odvolání žalobce a) žalovaný změnil rozhodnutí Inspekce ze dne 6. 5. 2011 rozhodnutím ze dne 16. 8. 2011, čj. 1421/500/11, 52124/ENV/11, tak, že v nápravném opatření 1) změnil termín dokončení sanací a v nápravném opatření 2) změnil označení vzorkovaného objektu v posledním řádku tabulky, ve zbývajících částech napadené rozhodnutí potvrdil.

4. Žalobci a) až c) napadli rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 11. 9. 2014, čj. 6 A 322/2011 – 74, zamítl.

5. Žalobci a) až c) [stěžovatelé a) až c)] brojili proti rozsudku městského soudu kasační stížností.

6. Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve podmínkami řízení o kasační stížnosti a shledal, že nebyly splněny.

7. Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona soud vyzve poplatníka k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě, kterou mu určí, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

8. Nejvyšší správní soud zjistil, že střžovatelé a) až c) nezaplatili soudní poplatek za podanou kasační stížnost spolu s kasační stížností. Soud proto usnesením ze dne 6. 11. 2014, čj. 8 As 171/2014 – 24, vyzval střžovatele a) až c), aby každý z nich zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč ve lhůtě dvou týdnů.

9. Předmětné usnesení bylo zástupci střžovatelů a) až c) doručeno v pondělí dne 24. 11. 2014, soudem určená lhůta 2 týdnů pro zaplacení soudního poplatku marně uplynula v pondělí dne 8. 12. 2014. Střžovatelé a) až c) nezaplatili soudní poplatek ani později, ke dni rozhodování soudu.

10. Nejvyšší správní soud uzavřel, že podmínky řízení o kasační stížnosti nebyly splněny, proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. zastavil.

11. O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem. V tomto řízení však zúčastněným osobám nebyla uložena žádná povinnost a Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné, proto rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. prosince 2014

JUDr. Jan Passer

předseda senátu